

νας άνεσπέρως τοῖς ἐν τῇ ζοφώδει σκοτίᾳ κυμαινόμενοις καὶ ὁμολογουμένοις διψῶσι τῶν πατρίων γραμμάτων δι' ὧν ἀναμφιλέκτως θὰ ἀναχθῶμεν εἰς τὸ περίβλητον ἐκεῖνο σημεῖον τῆς πατρώας ἡμῶν εὐκλείας· οὐχ' ἥττονος τιμῆς ἁξίός ἐστι τῆς Ἑθνικῆς εὐγνωμοσύνης καὶ ὁ πᾶν φιλοτίμως ἀναλαβὼν πᾶσαν πρὸς τοῦτο σχετικὴν δαπάνην ἀνερχομένην ἐτησίως εἰς 150 Λ. Σ. οἷος ὁ μουσατραφῆς καὶ φιλογενέστατος κύριος Θ. Μαυρογορδάτος.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Περιοδικὸν τῆς ἐν Ἀθήναις Φαρμακευτικῆς Ἑταιρίας, κατὰ μῆνα ἐκδιδόμενον ἐπιμελεία τῶν κκ. Κ. Π. Βρατίμου, Π. Ἀγγελόπουλου, Δ. Βαρούχα, Γ. Κατζίκη, ἐκ σελ. 32 σχημ. 8ον.

Χαιρετίζοντες τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐπιστημονικοῦ τούτου τῶν παρ' ἡμῖν χειμικοφαρμακῶν συγγράμματος οὐτινος ἡ ἑλλειψίς μετὰ τὰς τελευταίας μάλιστα τῆς ἐπιστήμης προόδους ἐγένετο λίαν ἐπαισθητὴ καὶ τοῦ ὁποίου τὴν χρησιμότητα ἐπικροτήσαντες οἱ κορυφαῖοι τῶν Ἡμετέρων ἐπιστημόνων εὐχαρίστως προσήνεγκον τὴν πεφωτισμένην καὶ πολύτιμον αὐτῶν συνεργασίαν ὡς ἐκ τῶν ἀμέσως κατωτέρω ἀναγραφομένων περιεχομένων τοῦ πρώτου ἐκδοθέντος τεύχους τοῦ ἐν λόγῳ συγγράμματος, συγχαίρομεν εἰλικρινῶς τοὺς ἀναλαβόντας τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐν γένει τὴν περὶ τὴν ἐκδοσιν τῆς προόδου τοῦ ἔργου ἐπίβλεψιν, καὶ ἀδιστακτικῶς πεποιθήμεν δι, οἱ ἀπανταχοῦ Ἕλληνες ἐπιστήμονες θέλουσι καταβάλλει πᾶσαν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν συνδρομὴν συντελοῦσαν εἰς τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὴν πρόοδον αὐτοῦ.

Περιεχόμενα τοῦ Α'. τεύχους εἰσὶ τὰ ἐπόμενα. Προλεγόμενα τῆς ἐπὶ τοῦ Περιοδικοῦ Ἐπιτροπῆς. Περὶ τῆς δοκιμασίας Θεϊκῆς κινήσεως ὑπὸ Α. Κ. Χρηστομάνου.

Περὶ Ὑσχυάμου ὑπὸ τοῦ Δρος Δ. Χελιδράχ.

Περὶ τῆς διὰ Θεϊκοῦ βαρίου νοθείας τοῦ κρόκου ὑπὸ Γ. Ζαβιτσάνου.

Περὶ τοῦ χρώματος τοῦ ἐλαίου τοῦ λευκοκένδρου ὑπὸ Ε. Λάνδερερ.

Περὶ Ἀνιχνεύσεως τοῦ ἐν τοῖς Οὖροις Ζακχάρου διὰ τοῦ χρωμακοῦ καλίου ὑπὸ Ε. Λάνδερερ.

Περὶ βάρους τῶν Σταγόνων καὶ πίναξ τοῦ βάρους τῶν σταγόνων φαρμάκων τινων, ὑπὸ Κ. Π. Βρατίμου.

Λόγος ἐπικηδεῖος ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ ἐν Πειραιεὶ ἱερῷ ναῷ Ἀγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ ἀποβιώσαντος Γεωργίου Διονυσιάδου.

ὑπὸ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΙΤΣΟΥ

ἐπουργ. γραμματέως.

Ἐπέπρωτο λοιπὸν ν' ἀποδώσω τὸ θλιβερόν τοῦτο καθήκον

πρὸς Σέ, Γεώργιε, ὃν καὶ ἀδελφὸν ἠγάπησα καὶ ἐφίλησα καὶ ἀντὶ πανηγυρικοῦ καὶ ἀντὶ στεφάνου γάμου, φεῦ! ἐπέπρωτο ἐπικηδεῖον νὰ ἐκφωνήσω καὶ νεκρικὸν ἐπὶ τοῦ φερέτρου σου ν' ἀποθέσω στέφανον.

Ἐπέπρωτο, Σὺ, ὅστις, ὅτε πρὸ ὀλίγων μηνῶν τὸ αὐτὸ θλιβερόν καθήκον ἀπέδιδον πρὸς τὴν ἀποβιώσαντα φιλότατην ἀνεψιάν σου, ἑκλαιες καὶ ἐθρήνεις αὐτήν, Σὺ, αὐτὸς νὰ προσκαλέσης ἡμᾶς τοσοῦτον ταχέως νὰ σὲ κλαύσωμεν, νὰ γίνῃς αἰτία ἐκπληρώσεως ὁμοίου θλιβεροῦ καθήκοντος καὶ εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ φύσις μειδιώσα περιβέβληται τὴν ἀνθοστεφῇ ἐσθῆτά της, Σὺ, ὡς ἄλλος ὁδοιπόρος, ὅστις διανύσας τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῆς ὁδοῦ καὶ ἐπὶ λόφῳ ἰστάμενος ἐπισκοπεῖ τῶν πέριξ καὶ ῥίπτων βλέμμα μὲν περιφρονητικὸν πρὸς τὸ διανυθὲν διάστημα, εὐελπί δὲ πρὸς τὸ διανυθησόμενον χαίρει καὶ ἀγάλλεται, πλὴν αἵφνης ὑπὸ κεραυνοῦ πλήσσει καὶ πρηνὴς κατὰ γῆς πίπτει εἰς στιγμὴν καθ' ἣν περιχαρὴς ἀπεχαιρέτας τὴν νεανικὴν ἡλικίαν τὴν πλήρη τέρψεων, πλήρη διασκεδάσεων, πλήρη χρηστῶν ἐλπίδων περὶ τοῦ μέλλοντος τὴν ἀφροντιν, τὴν ζωηράν καὶ εἰσῆρχετο εἰς τὴν ἀνδρικήν, τὴν πολυάσχολον τὴν συνετὴν, τὴν σοβαρὰν τὴν πλήρῃ ἐκπληρώσεως καθηκόντων, ν' ἀπέλθῃς τοῦ κόσμου τούτου ὡς παροδικὸς ἐπ' αὐτοῦ προσκυνητής.

Πλὴν τοῦτο εἶναι φοβερόν, τοῦτο εἶναι σπαραξικάρδιον!!!

Διότι ἂν τὰ δάκρυα καὶ οἱ στεναγμοὶ τῆς καρδίας, ἂν ἡ θλίψις καὶ οἱ ὀλοφυρμοὶ ἡδύνατο νὰ κατευνασθῶσι πρὸ τῆς πικρᾶς ἀληθείας, ἂν ἡ συμφορὰ ἡδύνατο νὰ μετριάσθῃ, ἔστω καὶ διὰ τῶν μᾶλλον φιλοσοφικῶν παραμυθιῶν, ὧ τότε ἤθελον ἀνακράξει, ὅτι ταῦτα πάντα εἶναι ὕβρις πρὸς τὴν δύναμιν ἐκείνην, ἥτις οὕτως τὰ τῆς δημιουργίας της ἐκανόνισε· πλὴν δυστυχῶς οὐδεμία δύναμις, οὐδ' αὐταὶ αἱ μᾶλλον φιλοσοφικαὶ παραμυθίαι δύνανται νὰ κατευνάσωσι ἢ μετριάσωσι ταῦτα πάντα, ἀφοῦ καὶ αὐτοὶ οἱ σπουδαιότεροι τῶν φιλοσόφων, οἵτινες τῶν πάντων περιεφρόνησαν καὶ τὰ πάντα παρεῖδον, μόνον καὶ μόνον πρὸ τῆς ὕψεως τοῦ θανάτου ἠττήθησαν καὶ ἠττηθέντες ἔκλαυσαν καὶ ἐθρήνησαν.

Καὶ ὄντως ποία δύναμις, ποία φιλοσοφικὴ παραμυθία δύναται νὰ μετριάσῃ τὴν θλίψιν ταλαίνης μητρὸς, ἥ ἐπιφυλάσσετο ἢ μοῖρα εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ βίου της καὶ πρὸ τοῦ χείλους τοῦ τάφου ἰσταμένη νὰ γευθῇ τοῦ πικροτάτου τούτου ποτηρίου, ὅταν τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ οἴκου της τὸ διαδέχεται τὸ σκότος, ὅταν ὁ θάνατος ἀποτυπῶν ἐπὶ τῆς καρδίας της τὴν θλίψιν καὶ τὴν συμφορὰν, ὅταν ἀποστερηθῇ τῆς ἀγάλης της φιλτάτου τέκνου, ὅπερ μετὰ τοσοῦτου πόνου καὶ στοργῆς ἀνέθρεψεν, ἵνα καταστήσῃ αὐτὸ καὶ τῇ οἰογενεῖα της ὠφέλιμον καὶ τῇ πολιτεῖα ἄνδρα γενόμενον χρήσιμον!!!

Ποῖον βάλασμον παρηγορίας δύναται νὰ ἐπουλώσῃ τὰς πληγὰς τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν, ὅταν κεραυνὸς καταπεσὼν πλήττῃ τὸν ἀδελφικὸν σύνδεσμον, ὁ δὲ θάνατος ἀφαρπάξῃ ἐκ μέσου αὐτῶν ἐκεῖνον, ὅστις ὑπῆρξε τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας των, ἡ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις αὐτῶν!!!